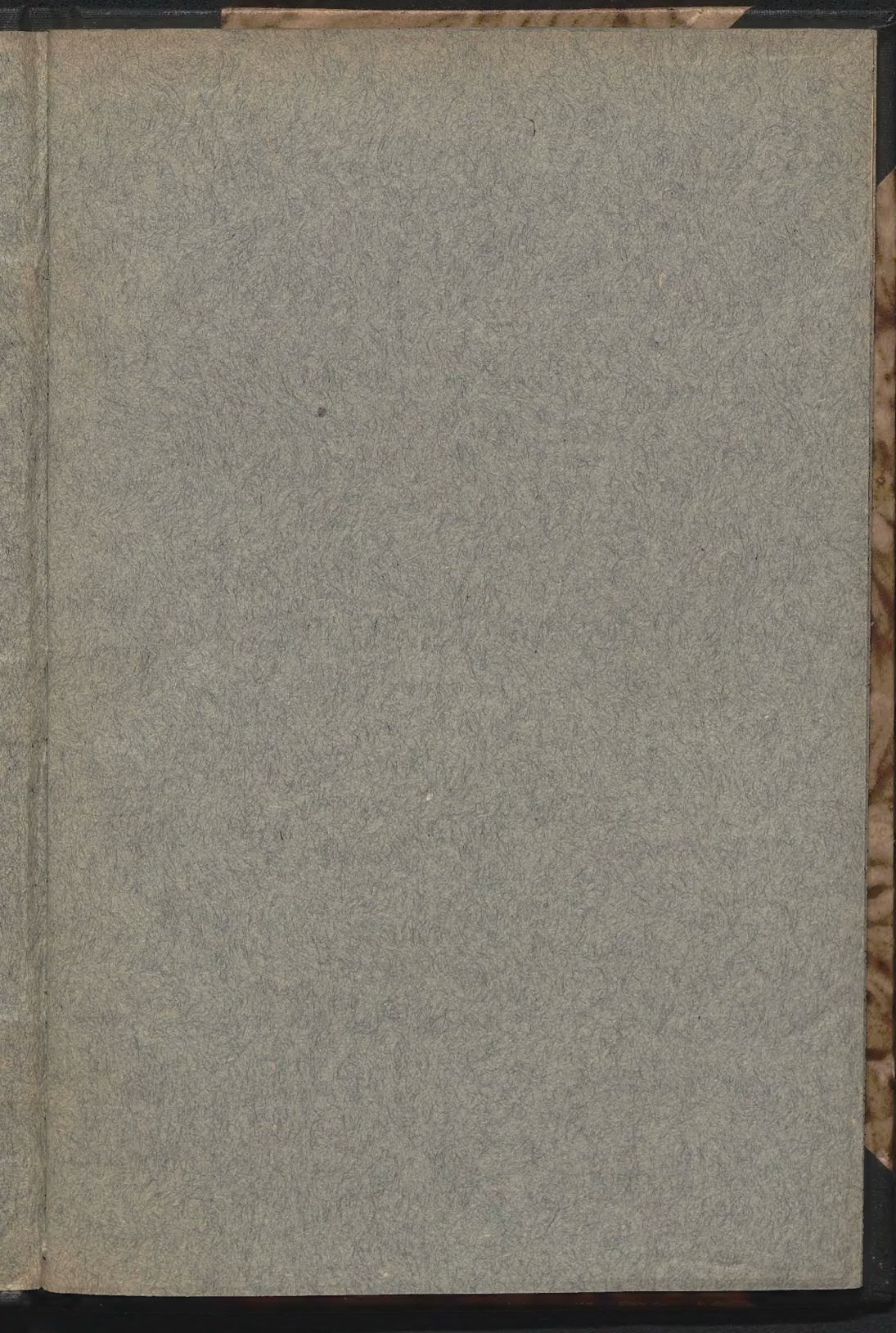
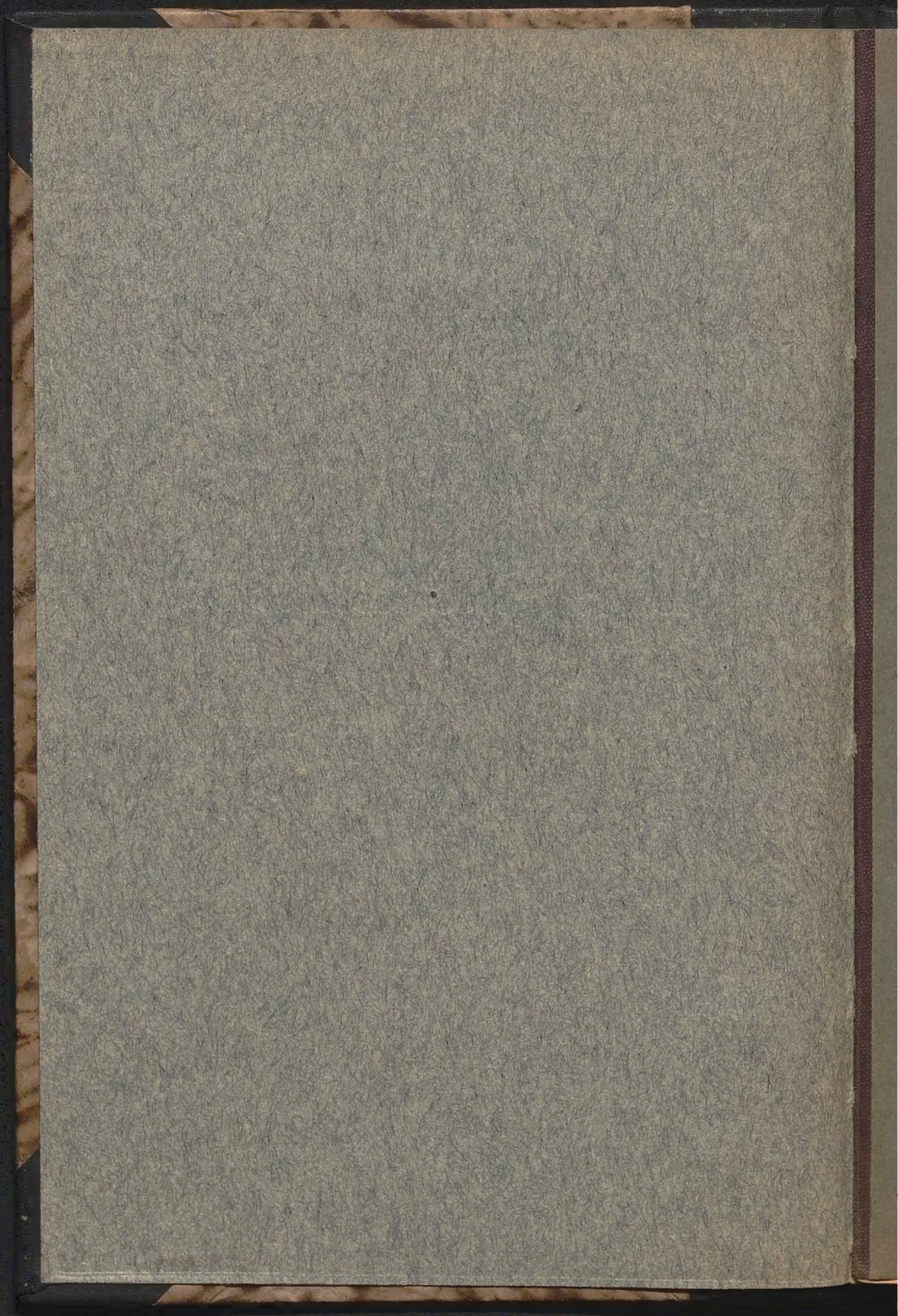

5678 II

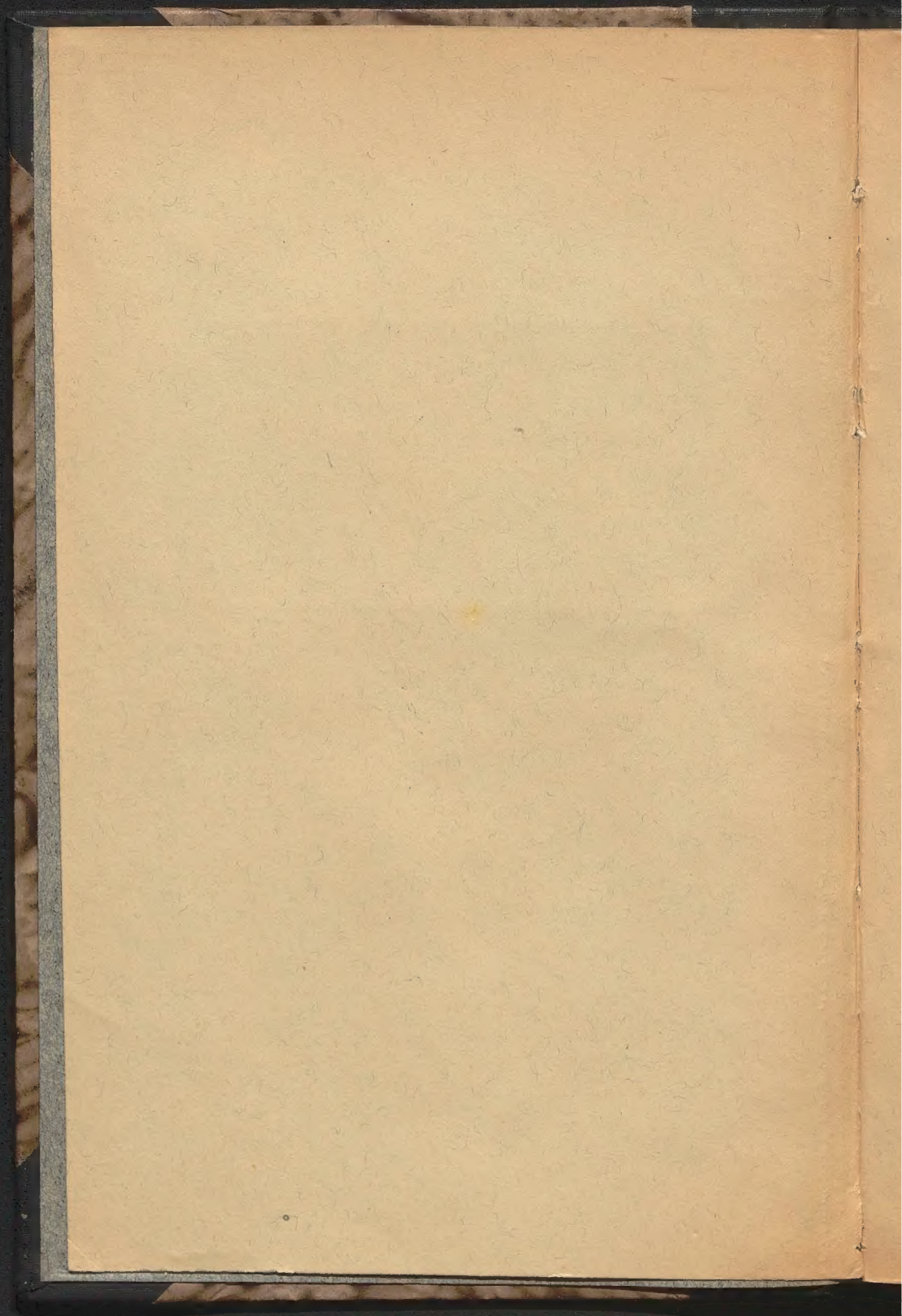

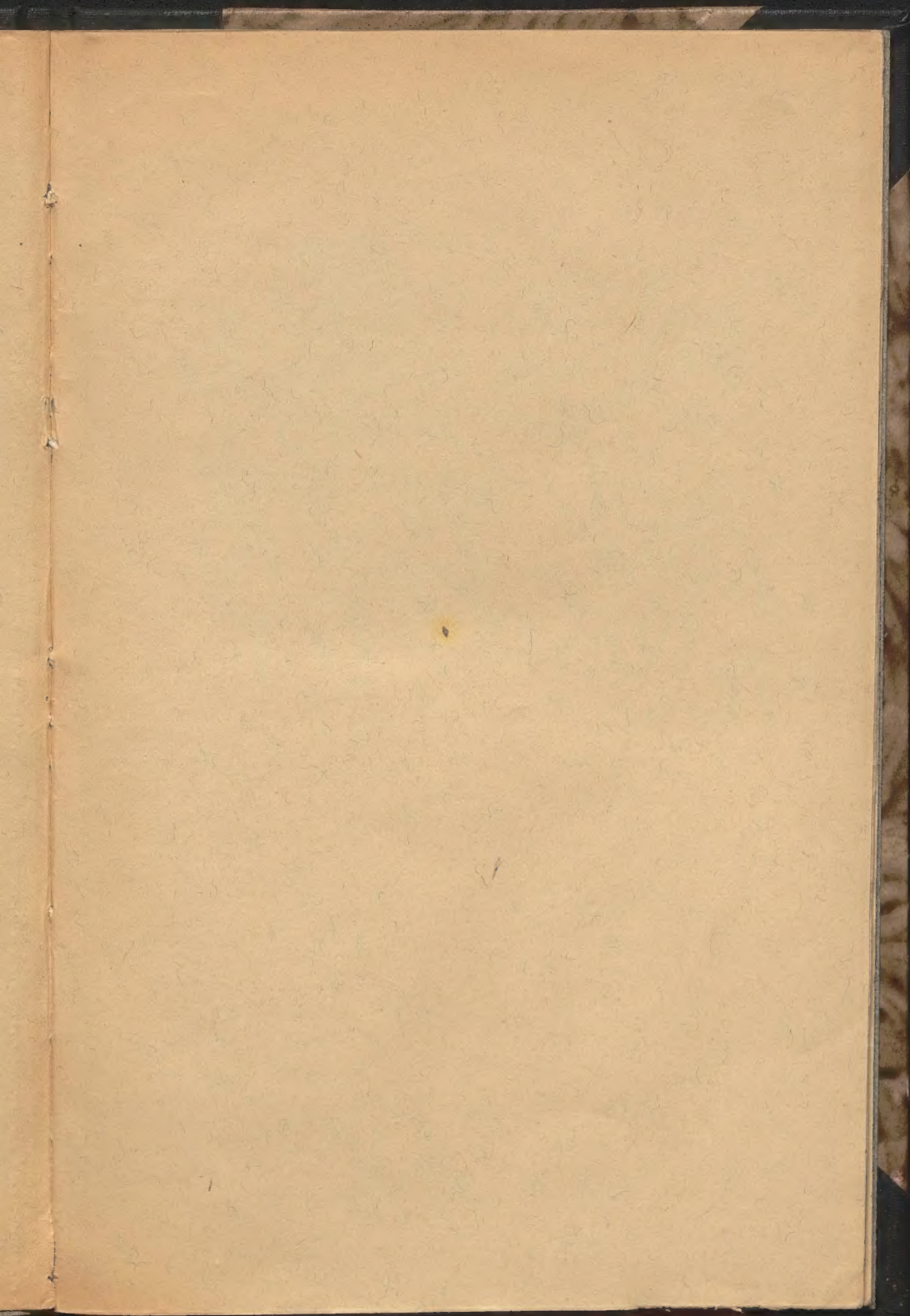
Oprawa w 1942.

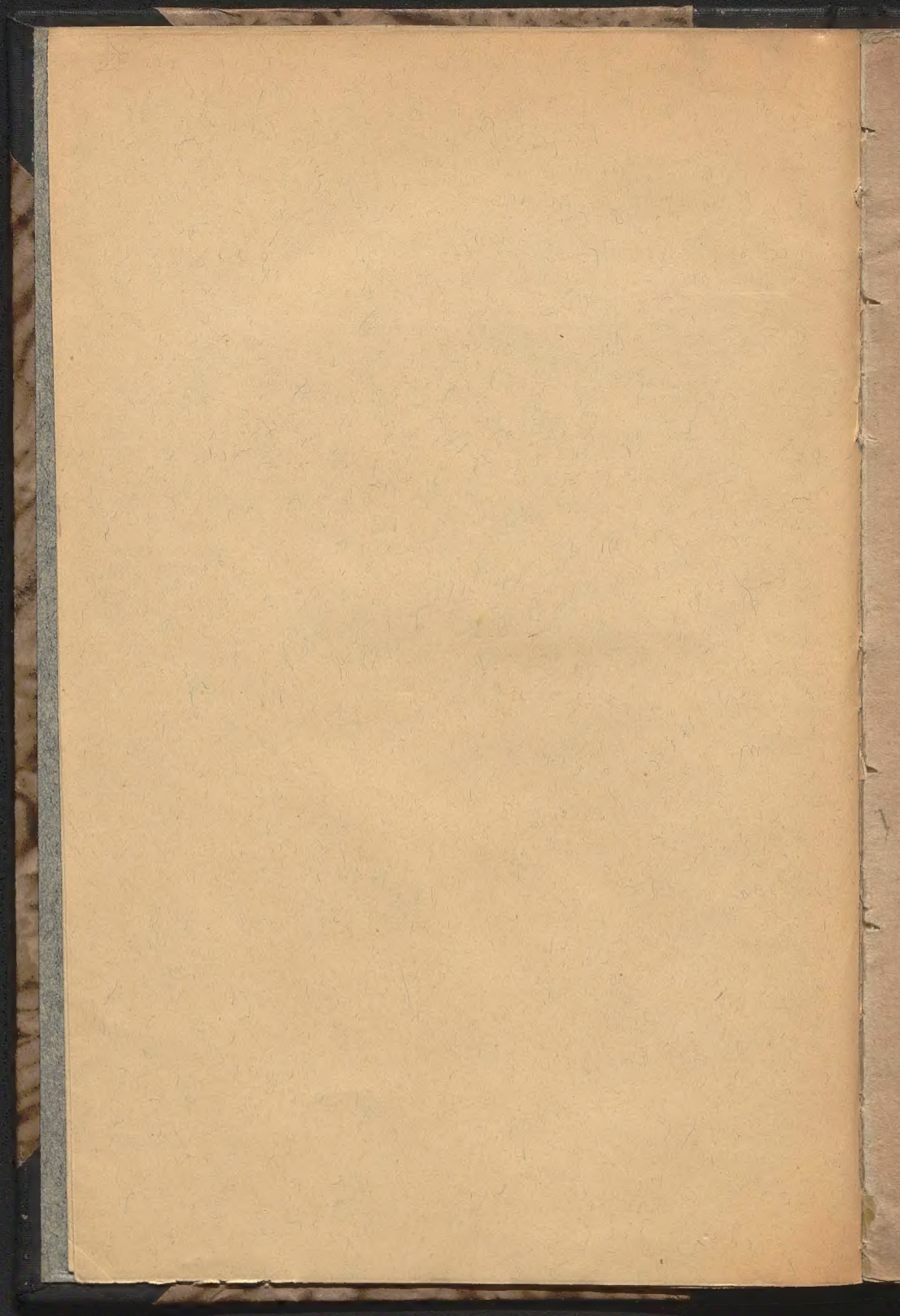

N. Inv. 5678.

5678

1
N. Inv. 5678

List Sastorski

1811

2

Samuel Cyril
Sławnowicz
z Kościoła Stolicy Apostolskiej Łaski
Arcybiskup
Lwowski Ormiański.

Wszystkiem uciennym Dysceplini Naczelny Duchownego i Świeckiego
Stanu, Zdrowie i Wzrostawianistwo w Panu —

Powołany mimo zdolności i zasługi moje, do Naczelnicstwa
w Hierarchii Kościelnej, abym wam Najmilsi w Chrystusie
Panu wdrodze zbawienia przewodniczył, czuję, cały ciężar
mojego powołania, i sprawiedliwą mam obawę, abym pod cięż-
kiem powinności Pasterskich brzemieniem nie uległ. Bi-
skupstwo, mówi Ubor Trydencki, jest ciężarem, który samych
Aniołów przeraża i ich barki przeciąża, (sej. 6.) Jakoż aleko
bardziej moje, co jestem człowiekiem, a do tego grzesznikiem,
i niebo odmówiło mi przyniosków do sprawowania przy-
kazanie tak wysokiego urzędu potrzebnych. W każdym
czasie Naczelne Pasterskie jest iarem ciężkim, a wte-
raz więcej tym bardziej i cudownej pomocy niebios,
stało się niepodobnem do dźwignienia go Korzystnie. Zmie-
niły się czasy, a z tą zmianą ożębiona wiara i. i zale-
dwoiły cień zostata. Bóg jest tylko wustach ludzkich,
a zaledwo kłóci się, aby go miał wserca swoim. By myśli
moje,

mowi Klawiś, że Syn otowierzy przepredtory nas świat
mądrze mian, Luce 13 v 8. — Gdyby teraz przepredtna była
iż unas? Ludy teraz jedynie raiste doresności, nie
są troskliwie co ich, w wierności i celi, siła, się tylko o
dostąpienie szczelności rymptom dogodnej, która wsku-
tu nie nie jest, tylko udzieleniem ducha. Ktoż wierzy,
że, aby z Chrystem Krolować, trzeba pierwem rym-
cierpieć? Ktoż wierzy, aby świat omamiał, rwo-
i durnat, a śmierć była przepciem rwygnania do
błogosławioncy dywagony? Księża i wierni dusz
prawdami wiary i taką troskliwością i pilnością, iak pamie-
ta, owygodach ciata? Smakując wprawdach, które
wiera przedstawia, i czy postug iey przepisow poprawia
wrobierwady, a nabywają, enoty, i robia dla siebie skarb.
rastug? Ktoby winny, iak wierzyć należy, czy ryst-
by tak, iak teraz powrzechnie się żyje?

O! nieograniczona Dobroci Boska, który mian,
niezliczone całego świata rdości przebrać niemożę.
Bog w miłosierdziu swoim rozmaitych wzyw
szrodkow do wyprowadzenia obłąkanych na drogę
prawdy, przyciąga nas dobrocią, albo też surowo-
ścią, rnużera do siebie; lecz gdy gduhemi jesteśmy na
głos wołania Jego, i nas uspiomych ani dobrodziej-
stwa Jego, ani dopuszczone przeciwności nieobudza-
ją, abysmy wyrzuli przy nogach naszych grzesz, w któ-
rą siebie spychamy; lekai się należy, aby Bog rne-
kami i ciężkomyi twarozą, serca naszego, nas nieo-
puszc i nierozstawit sobie samych, a wyrzok przeciw

(Luce 13 v 8)

Jaryreusron wyprany; do nas nie był rozciągnięty. Wier-
szu mowi Izawiciel, od wschodu zachodu przyszedł; usi-
edł z Abrahamem, Izakiem i Jakobem w Krolestwie
Niebieskim; a Synowie Krolestwa będą wyrzuceni wci-
umosci zewnętrzne, tam będzie pita i grzybanie ro-
bow, matt 8. 38.

Święty Paweł Apostoł opowiadał o rydom prawdy nau-
ki Chrystusowej, które oni opierali się i tłumienia
na nią riongi, rekt do nich: Wam natorato najwyższej
opowiadać słowo Boże, ale ponieważ one odrzucają,
i oddzielacie się bydlę niegodnem i zjawota wierne,
oto obracamy się do pogan - Act. 13. 46. = Mówię gdy
i teraz, Słowo Boże wierzyn nie smakuje, szuka
nie onego mudi, i jest wgardzone, czy nie dać się
nam cruc odwrócenie Boga od Nas? nie sąż iakie
znaki widoczne, że Bóg wypozuje się od nas roztawu-
ie nas sobie samym, abyśmy, iak mowi Izajasz, co
ponowit Chrystus, widzą widzieli i nie wytruli,
styszą styseli i nie wyszeli, sercem nie rozumieli i nie
nawrócili się?

Oto kapłani i ministrowie Chrystusa przednie, i co-
raz bardziej ich kłóba sięcinia się. Kur ani tak czę-
sto, ani w takim duchu, iak dawno, niegodziła się
wam prawdy Boże, ani tak często, ani tak gorliwie iak
przedtem, nie wykładała się wam nauki o dobru i miłości.
Dziś Boga Bożkiem, o Jego wroczności, sprawiedli-
wości i mądrości, o złaconku i piękności cnoty, o obrzydli-
wości grzechu, o najwyższej szczęśliwości wierzyn i
przodności świata. I co się dzieje wkradając dźwięki,
oraz u narodów niewierzących, toż samo dźwięk się

w państwach katolickich, że dla niedostatku Kapłanów,
i eden rmurowy udzielać się kilku Parafiom, w których
wieśni czasami tylko stać się uczestnikami świętych
Tajemnic i czasami dać się im coś słyszeć o Bogu, a
tak wieśni probawieni umiętności zbawienia, dri
część w grubey niewiedomości, zapleniać się między
niemi zbrodnie, tych zbrodni zaciaga się natóg, w tym
natogu rpią i umieniać na zguby swoje, a na nieporo-
żnie spotęchenstwa. Za pośrednictwem Kapłanów,
rozredniały przykłady cnót, iwi nie świeci wam tak
często, światłości myślnych i sprawiedliwych, aby-
ście pochwytem jej blaskiem chwalił Boga, który
jest w Niebieściach. Chwała Księżki uroga umie-
iżności zbawienia, których ożyłanie oświeca, budzi
ie i Kruwy, przez które ożywia się wiara, i ucinia
się nadzieja i roznieca się ogień miłości Bożej,
a razrzucony świat Księżkami próżnemi, które nie
raja pamięć o Bogu i wierności, przywiązania do
czesności, a na przedmiot wzrostliwości stawiają ka-
stugowanie się światu. Ale co nażytkowanie razi, że
świat zapłeniony Księżkami niedowiarstwem, bębo-
rinem, skurwielowem i gorszeniem, które chciwie
są ożyłane, i z nich wciąga się iad niedowiarstwa,
którym ratunka się rozum, wola i wyjętkie
włódy duszy, a przechodząc ruz do ust zaraża
nawet niewinnych cyfai. Niedowarstwem i
crazy Domy Chrześcijańskie ordabiały się pamięciami
winy. Ktore przypominają cuda Dobroci i miłości Bożej

Ku nam, i razem wiary ożywiają. Dziś te święte pamię-
ci są zastąpione pamięciami bałwochwalstwa, i co-
ciemnota pogańska wymarzysta niedorocznego i nie-
cnego, oraz rozwiązanosci, których sobie niebożni po-
ruwalali, odwołane są przez Chrześcian, i niemi upię-
kują, swoje mieszkania, których widoki ostatek wia-
ry gasi, techce, namiętności i do podobnego zepsucia
osmiela. A jeżeli gdzie rachowicie się, i zatrzymana
iako świętość, pospolicie dla tego tylko, że jest arcy-
dziełem przedła, ryłka albo stola. Te znaki i wiele im
podobnych nie wskazują, widownie, że Bóg od
nas wypoi się, nas opuści i zostawić sobie
samym, albo raczej mordercy tyranii wstających
namiętności naszym? O ileż to powinniśmy nas wstrze-
snąć, ile straszyć, przejąć i przerazić...!

Z tem wszystkiem, pomimo że zagrożeni i sta-
śmy surowością Słowa Bożego, nie tracimy jeszcze
nadzieję, bo miłosiernie przewyższa Słowo. Jacek 3. v 13.
i Prorok mówi: Panie, gdy się rozgniewasz, wspomnij
nam miłosierdzie Jacek 3. v 2. W tem miejscu pasterz
Bóg jest skłonny do przebaczenia, i ugraniczmo-
wi o sobie, że gdyż on nie będzie wolać do mnie,
wyjeducham go, bo mi jest miłosierny Exod 24. v 24. —
Czego pamiętnym i do ośmym jest dowodem miasto
Niniwe, które było zagrożone zniszczeniem i
mieszkaniom tego ludu miasta po czterdziestu
dniach, zgrazem mieli poć opisać zemstę
Bożą. Ale gdy upokorzeni, łzami pokuty przelany.

przebiegali oszoźoną na siebie sprawiedliwość, Bóg zrobił
z niemi młotem sędzie, przebaczył i zaważował ich od zguby.
Kownie i my spodziewamy się, że Bóg weyry na nas
w otaskawości, nie opuści nas, nie osieroči i dostanie z nami,
i jeżeli wzorem, nim nitów wnidziemy na drogę prawdy i na
statecznie postępować będziemy. Przeto, jak mówi S. Dawid:
Dziś jeżeli głos ustyszczycie Pański, niechciejcie zatwardzać
serc waszych Psal. 94 v 8. — Nadziechajcie pilnie co wam
mówi do serca, do którego nieustaje Kotatać, bo wam
odkrywa prawdy, na które nie dać, baczności, podaćcie
się w niewolę tych rymptów. Mówi on nam do serca:
Nie mityguc świat, ani tego co na jest na świecie, bo wszystko
ko co jest na świecie, jest prozgodliwoscią ciada, porządli-
wosci, oczu i pycha rzywota Ioan 1. cap. 3 v 15. = Szuka
iżc uswiata szregliwosci, obudza się i rozwiaja się trzy
głowne namiestności, z których wyszły wszystkie grzechy i zbro-
dnie rymptują, a te są chciwość, bogactwo, nieporząd-
nie siebie samego mitorć orgli pycha, i prozgodliwosci ciada.
Te trzy namiestności tyraniskie i morderce nad duszami
rozciągają panowanie, i z nich są wszystkie nieczystości
dusznego i wierne, one są co rabiają duszę i ciało. —
Dla zaważowania się tych nieczystości i dla utaskawienia sobie Bo-
ga, rachowajcie się podług rozkazu J. Chr. który mówi: Cr-
wajcie i modlicie się, abyście nieweszli w pokusę Matt. 26 v 41.
Cruwanie robi nas baczniemi na zasadki, przez nieprzyl-
ciada dusznego nastawione, i utrzymuje, abyście się do niego
siła nie wiktali się, a modlitwa albo rymptu pokusę
i odwas odwróci, albo jeżeli rymptów niebied dla doznad-
czenia naszey wierności ma, byż dopuszczone pokusy,
wzbroi was męstwem i doda sił, abyście one odparli, zwał

rwali się i pokonali. Modlić się jest to jedno co pokorzyć
się przed Bogiem i Kochać go nad wszystko, i tego dwa
najcelniejsze ręką Xańskiego Abaty: bo po modlitwie ro-
zumiemy Ducha doprowadzamy, Kto się nie chce lepszym?
Kto nie widzi się, aby miał więcej męstwa i siły do znie-
sienia cierpliwie przeciwności i Krzyżów? Kto nie jest
organizowany mocniejszy, ufnoszą, i Kto niedołężnie, aby
uciśnione i uciśnione rozstały namigłności, a pokorę du-
szą wyrwać? Także modlitwa odnawia, odnawia, przei-
stawa i jedność z Bogiem; lecz nieśwerysem, wierni
nie umieją modlić się, ile się modli, popolić nieś-
do Boga prośby o dobra niktome, o zdrowie, obfitość
i pomyślności, nieproszą o taktę ożyczenia woli Jego,
lecz żeby On spełniał ich woli i dla nich swoje odwieczne
wyroki cofnął. Wielka nasza niedra i niedola, my
siębie nie umiemy modlić się, ożem dać wiedzieć.
Pawłowi mówiąc: Duch S. dopomaga naszej Krewkości,
albowiem o co mamy prosić, mieli nie wiemy, ale sam Duch
prosi za nami w wyjątkiem niewymownym łom C. v 26.
Wzorem więc S. Apostołów, którzy prosili Xa, aby ich nau-
czył modlić się, prosić i my oż naukę, iak maie
upokorzyć się przed Bogiem, aby was wzniósł do siebie,
iak mu maie przedstawiać swoje niedre, aby was po-
kroził, swoje słabości, aby one ulewały, ciemności, aby
ożwiecił, strapienia i Krzyże, aby was poćwiczył, iak ma-
cie ożtakiwać grzechy, aby wam darował i przebaczył,
i iak prosić o taktę zbawienia, aby iie z nim po użyst-
kie wielki był. Modlitwa, jeżeli jest ożsta i nieśka-
rona magnieniem rzeczy niktomych, tem samem jest
magnieniem samego Boga; tak modlić się, jest to jedno
zupnie tego wyrokiem

ulegać i Temu jednemu podobać się: taka modlitwa wznosi
się do tronu Bożego iak wonne kadzidło i wystuchana bywa:
taka modlitwa umarza chciwość, gasi porażliwość cia-
ła i pychę poskramia; za taką modlitwą urodobane
ubóstwo, ukochana pokora serca, a cierpienie i krzyż
są chlubą. Na taką modlitwę zwalczone namyślności,
nabywają się wszystkie cnoty, robi się chwałę, rosną
przed Bogiem i rzyje ludzkie przekłada się na Omił-
ność. W takim duchu modlą się i wstawiają się za sobą
do Ojca miłosierdzia, błagają go razem o wzmocnienie i utwie-
dzenie Kościoła świętego, o nawrócenie niewiernych i wysyła-
nie ich grzeszników, aby imieniem Pańskiemu powszystkim ziem-
nym były ofiarowane ofiary. Nieście iście prośby za Ojcem świę-
tym z domu Kościoła i zastępcą Jezusa Chrystusa na ziemi, aby promo-
wać łaski byt łaską nieprzebitą i niedostępną murem przeciw nie-
przyjaciółom wiary świętej, których nad niąz przeto wysyła
w tym czasie, a po ich zwalczaniu i nawróceniu wysyła
świat jedną byt Nowoźmianą Chrystusową —
Nieście w goręcości ducha prośby za najjaśniejszym Cesa-
rzem Franciszkiem Panem naszym miłosierdnym, któryca-
ż mocą przykłada się do dobra ludów swojemu bóstwu podległym,
iako sam ścienie Duchem Bożym, tak wysyła zażmurę się,
aby kraje Jego cyrkulara obywateli Amerykańskich były za-
plenione, ciuwa i pracuje, aby ludy Jego wzywali swobód
pokoju i ulewali się na nich dary, niebios tak ku pożą-
ceniom naszym iak i ku pomysłności dozwolonej, a to pomysł-
ność byt łaską do radzania się Bogu na wieczną
szczęśliwość. Błagają Boga codziennie, aby Mu łaską
we wszystkich przedsięwzięciach i wypadkach miłosierdnie to-
warowały, a chwalebny i święty Jego zamiar do góry stawiał.

Modląc się za Najjaśniejszym Panem, polecamie Starostowi
Kolei, Najjaśniejszemu Jego Rodziny i Jego Radcy, aby wobra-
dach Dzieni i wola Radcow Duch S. Kierował. Wyzywam
i szczerze was najmilszy mi w Chrystusie Panu, abyście wmo-
twili waszych, których owa potrzeba i na nich polegamy,
omnie pamiętali. Maicie nader ważne powinnicie do pety-
nia, potrzebując pomocy niebios, abym umiał, ofiar, i był
wiele robić wam przysługi, których ademie żądać maicie
prawo nieodrowne, abym wryskiem wryskiem staig się
was wryskiem Kławi porzekat. Pragnę rychto was od-
wiedzieć, abym był naocnym świadkiem waszej ku Bogu
werności, a ustną mową pomagać wam do nabywania
większej doskonałości Kławi. Bracie wryskiem
i najpiękniejszy was, Wielbni Bracia, radzają wybrany pa-
nistowie Kławi, wyzywam, abyście mnie w raportach
chownej swojej pomocą wspierali, a nawet moie zięzienia
upracdzali. Dawać im iestymy do niminy Kławi, aby
smy rolę Jego schwaśku i iestymy oczyszczały, one ~~inymy~~
wryskiem, na niej, naienie Dawa Bożego rzucił, to na
sienie skrapiali i do owocowania przysięgli. Testem
sola, ziemi, miastem, na górze zbudowaniem od wryskiem
Kławi widziać i świadectwem świata; a ta świadectwem
nieukrywa się pod korcem, ale wstać się w światniku
aby wryskiem świata. Nie wryskiem siebie nieodróżdza-
my, zapomniemy o sobie, to idem skłaniamie niech
nas ~~ed~~ tych, zaimmie, aby świata nasza wryskiem
świata. Otwieramy nauka, a wryskiem ryciem
przysługą tadem, niech Kławi czyn nasz będzie odno-
(momy)

odnoszemy do Boga i Jego chwały, abyśmy chodząc do-
gę prawdy, wyrzotkili na tej drodze na sobą wia-
gnęli. Staraliśmy się z pomocą łaski, aby nam ten
mienie, to słubne dato świadectwo, że żaden
pięknym i macerem staraniem i straszą prawiłom
nieobłąkał się i wyrzucił z nadrobie prawdy. A
z koncem życia abyśmy mogli chwalić się w swię-
tym Państwie: że dobry Bóg rozpoznaliśmy, rawod
do konaliśmy, wierzę dochowaliśmy, a w końcu odto-
rony nam iest i wianieć sprawiedliwosci. Toż
także bóg i aże! Ojca miłosierdzia dla was-
wyrzotkili, iż, wyrzotkim pokojem i jst
gostawienstwa Biego. —

w Lwowie 10. Lipca 1832.

Samuel Cyril

Arzbiskup.

Grzegorz Chymonowicz Konsystorja Gene-
ralnego Jego Arzbiskupiej Mości
Notaryus. —

So =

3.
m.

to;

te

to

Gene
1.
1021

